

חוק איסור הונאה בכשרות, התשמ"ג - 1983

1. הגדרות בחוק זה:

"**בית אוכל**" - מקום שבו עוסקים במכירה לציבור של מצרכים או בהגשתם, לשם אכילה או שתייה במקום, וכן אטליו, ולעניין בית מלון: החלקים של בית המלון שבהם עוסקים בהכנתם של מצרכים או בהגשתם לשם אכילה או שתייה במקום.

"**מצרך**" - מאכלים ומשקאות, ולעניין אטליו - בשר ומוצרי בשר.

"**יצור של מצרך**" - לרבות אריזתו.

2. מוסמכים לתת תעודת הכשר:

א. אלה רשאים לתת תעודת הכשר לעניין חוק זה:

1. מועצת הרבנות הראשית לישראל או רב שהיא הסמיכה לכך.
2. רב מקומי המכהן במקום שבו נמצא בית האוכל, מקום השחיטה או מקום היצור של מצרך.
3. לעניין תעודת הכשר בצה"ל - הרב הראשי לצבא הגנה לישראל או רב צבאי שהוא הסמיך לעניין חוק זה.

ב. לעניין סעיף זה -

"**רב מקומי**" - מי שבידו אישור בכתב מאת מועצת הרבנות הראשית לישראל שהוא רב בישראל, והוא מכהן כרב עיר, רב מועצה אזורית, רב מושב או רב קיבוץ.

"**צה"ל**" - לרבות כל שלוחות מערכת הביטחון וכן בעל בית אוכל או יצרן העוסק עבור צה"ל או שלוחה של מערכת הביטחון.

3. איסור הונאה בבית אוכל:

א. בעל בית אוכל לא יציג בכתב את בית האוכל ככשר, אלא אם כן ניתנה לו תעודת הכשר.

ב. בעל בית אוכל שבידו תעודת הכשר ובית האוכל מוצג בכתב ככשר, לא יגיש ולא ימכור בו מצרכים שאינם כשרים לפי דין תורה.

4. **איסור הונאה ביצור:**

- א. יצרן של מצרך לא יציין על מצרך שייצר או על אריזתו כי הוא כשר ולא יציגו ככשר בפרסום או בדרך אחרת, אלא אם כן ניתנה לו תעודת הכשר.
- ב. יצרן של מצרך שניתנה עליו תעודת הכשר, לא ישווק מצרך שאינו כשר לפי דין תורה בציון שהוא כשר.

5. **איסור הונאה במכירה:**

העוסק במכירת מצרכים לציבור לא ימכור ולא יציע למכירה מצרך שאינו כשר לפי דין תורה תוך הצגתו בכתב ככשר.

הגנה:

באישום לפי סעיפים 3,4 או 5 תהא זו הגנה טובה שהנאשם מכר או הגיש, בתום לב, מצרך שניתנה לגביו תעודת הכשר, או שהשתמש כאמור במרכיב שניתנה לגביו תעודת הכשר.

6. **איסור הונאה בשחיטה:**

לא יעסוק אדם בשחיטה תוך הצגת שחיטתו ככשרה, אלא אם כן ניתנה לו תעודת שוחט מאת מועצת הרבנות הראשית לישראל או מאת מי שהיא הסמיכה לכך או מאת רב עיר, לצורך עירו.

7. **חובת הראיה:**

הטוען שבידו תעודת הכשר או תעודת שוחט לפי חוק זה - עליו הראיה .

8. **תוספת לציון כשר:**

יצרן או יבואן של מצרך הנושא עליו ציון שהוא כשר לא ימכור את המצרך ולא יציעו למכירה אלא אם כן המצרך נושא עליו גם ציון שמו של נותן תעודת הכשר.

9. **חובת הצגה:**

א.מי שבידו תעודת הכשר, יציג אותה במקום גלוי במקום עיסוקו.

ב.לא יציג אדם תעודת הכשר כאמור בסעיף קטן (א) אלא בתקופה שבה התעודה בתוקף.

10. **סייג לשיקולים:**

במתן תעודת הכשר, יתחשב הרב בדיני כשרות בלבד.

11. **ערר:**

מי שסירבו לתת לו תעודת הכשר רשאי לערור על כך לפני מועצת הרבנות הראשית לישראל, החלטת המועצה בערר תינתן תוך מאה ימים.

12. **רב - עובד הציבור**

לעניין חוק זה יראו רב המוסמך לתת תעודת הכשר כעובד הציבור, כמשמעותו בחוק העונשין, התשל"ז - 1977 .

13. **עונשין**

העובר עבירה לפי סעיפים 3 עד 5, 7, 9 או 10, דינו - מאסר שנה.

14. **אחריות בחבר בני אדם:**

נעברה עבירה לפי חוק זה בידי חבר בני אדם, יאשם בעבירה גם אותו אדם אשר בשעת ביצוע העבירה היה מנהל פעיל, שותף- למעט שותף מוגבל - או עובד מנהלי בכיר באותו תאגיד, האחראים לעניין הנדון, אם לא הוכיח שהעבירה נעברה שלא בידיעתו ושנקט כל האמצעים הסבירים להבטחת שמירתו של חוק זה.

15. **אחריותו של מעביד:**

נעברה עבירה לפי חוק זה בידי עובד במהלך עיסוקו של מעבידו, יאשם בעבירה גם מעבידו, אם הוכח שהעבירה נעברה בידיעתו ושלא נקט כל האמצעים הסבירים להבטיח שמירתו של חוק זה.

16. **ביצוע ותקנות (תיקון תשנ"א):**

א. השר לענייני דתות ממונה על ביצוע חוק זה והוא רשאי, בהסכמת שר המשפטים ובאישור ועדת החוקה חוק ומשפט של הכנסת, ולעניין פסקה (3) בסעיף 2 (א) - גם בהסכמת שר הבטחון - להתקין תקנות בכל הנוגע לביצועו.
ב. השר לענייני דתות רשאי, בהסכמת שר האוצר, ובאישור ועדת הכלכלה של הכנסת, לקבוע אגרה עבור בקשה למתן תעודת הכשר לפי סעיף 2 (א) 1 למצרך

המיובא לשם מכירתו או הצעתו למכירה, בציון שהוא כשר, האגרה תהיה בסכום קצוב, או בסכום שיחושב בדרך שתיקבע, כל אלה - בשים לב לשירות הנדרש לשם מתן תעודת ההכשר.

17. שמירת דינים:

חוק זה בא להוסיף על כל דין ולא לגרוע ממנו.

18. תחילה:

תחילתו של חוק זה ביום כ"ה בכסלו התשמ"ד (1 בדצמבר 1983).

מנחם בגין	יוסף בורג	חיים הרצוג
ראש הממשלה	השר לענייני דתות	נשיא המדינה

תקנות העבירות המינהליות

(קנס מינהלי - איסור הונאה בכשרות) התשנ"ב - 1992

בתוקף סמכותי לפי סעיפים 1 ו- 2 לחוק העבירות המינהליות, התשמ"ו - 1985, בהסכמת השר לענייני דתות ובאישור ועדת החוקה, חוק ומשפט של הכנסת, אני מתקין תקנות אלה:

1. עבירה מינהלית:

עבירה על הוראה מהוראות סעיפים 3,4,5,7, 9 ו- 10 לחוק איסור הונאה בכשרות, התשמ"ג - 1983, היא עבירה מינהלית.

2. קנס מינהלי קצוב:

א. לעבירה מינהלית כאמור בתקנה 1 יהיה קנס מינהלי קצוב של 1000 ש"ח, נעברה העבירה בידי תאגיד, יהיה הקנס המינהלי 2000 ש"ח.
ב. הקנס המינהלי הקצוב לעבירה מינהלית חוזרת יהיה כפל הקנס המינהלי הקבוע לעבירה.
ג. בתקנה זו, "עבירה מינהלית חוזרת" - כקבוע בתקנה 1 (א) (2) לתקנות העבירות המינהליות, התשמ"ו - 1986.

3. תחילה:

תחילתן של תקנות אלה ביום כ"ח בניסן התשנ"ב (1 במאי 1992).

תקנות איסור הונאה בכשרות (תעודות הכשר) התשמ"ט - 1988

בתוקף סמכותי לפי סעיף 17 לחוק איסור הונאה בכשרות, התשמ"ג - 1983, בהסכמת שר המשפטים ובאישור ועדת החוקה, חוק ומשפט של הכנסת אני מתקין תקנות אלה:

1. בקשה לתעודת הכשר:

א. בקשה לתעודת הכשר עבור בית אוכל או יצרן תהיה לפי טופס 1 שבתוספת, ויצוין בה
חמרי הגלם, שמות הספקים ותעודות ההכשר הקיימות.

ב. בעל בית האוכל או היצרן של המצרך, לפי הענין, יחתמו על הבקשה.

2. שמירת הכשרות:

מי שקיבל תעודת הכשר ישמור בכל עת את תנאי הכשרות שהיו במפעלו ביום מתן התעודה.

3. ציון כשרות:

מוצר שליצרנו ניתנה תעודת הכשר, יציין היצרן את המוצר ככשר, ומותר שהציון יהיה בדרך של סימון שיקבע מנהל מחלקת הכשרות הארצית ויפורסם ברשומות.

4. תעודת הכשר למוצרי יבוא:

א. בקשה לתעודת הכשר (להלן - הבקשה), עבור מצרך או חומר גלם מייובא, תוגש למועצת הרבנות הראשית, הבקשה תהיה לפי טופס 2 שבתוספת ויצורפו לה המסמכים המפורטים בטופס ותיחתם ביד היבואן.
ב. לבקשה תצורף דוגמה מכל סוג מצרך או חומר גלם.
ג. כמו כן תצורף הצעת היבואן לתוית שתוצמד למצרך או לחומר הגלם.

5. נוסח תעודת הכשר:

א. תעודת הכשר לבית אוכל או ליצרן תהיה ערוכה בנוסח שבטופס 3 שבתוספת.
ב. לא יציין אדם מוצר ככשר בכל דרך שהיא אלא אם כן ליצרנו ניתנה תעודת הכשר לפי תקנות אלה.
ג. לענין תקנה זו, ציון "כשר" - לרבות ציון שאושר על ידי רבנות או סימון מוכר בסימן כשרות.
ד. תעודת הכשר למוצר מייובא תהיה ערוכה בטופס 4 שבתוספת.

6. דרישה להחזרת התעודה:

א. מצרך או בית אוכל שניתנה לגביהם תעודת הכשר אך נמצא ששוב אינם ראויים לתעודת הכשר, בין משום שהשתנו הנתונים שהיו קיימים בעת שהוצאה התעודה ובין מכל סיבה אחרת, יחזיר בעל התעודה את התעודה

לנותנה תוך מועד סביר שצויין בשים לב לנסיבות הענין, משנדרש בכתב לעשות כן על ידי נותן התעודה או על ידי מנהל מחלקת הכשרות במועצה.

ב. מהמועד שבו הגיעה הדרישה להחזר התעודה כאמור בתקנת משנה (א) , תיחשב התעודה כתעודה שתוקפה מושעה.

ג. לא ידרוש נותן התעודה או מנהל מחלקת הכשרות מבעל התעודה להחזיר את התעודה , אלא לאחר שנתן לבעת התעודה הזדמנות נאותה להשמיע טענותיו.

7. חובת הודעה:

בעל תעודת הכשר יודיע לנותן תעודת הכשר על כל שינוי שחל במקום שבו נמצא בית האוכל או הייצור, או בפרטים הנקובים בטופס 1 שבתוספת, לפי העניין.

8. נוהל ערר:

א. ערר על סירוב לתת תעודת הכשר יהיה בכתב ויפרט את נימוקיו. הערר יוגש ב 15 עותקים. במועצת הרבנות הראשית תזמן את הצדדים וכל אדם אחר הנוגע בדבר לבירור העניין, לפני מתן החלטתה בערר.

9. תקפה של תעודה:

תקפה של תעודת הכשר יהיה לשנה מיום נתינתה.

10. עונשין:

העובר על הוראות תקנות אלה, דינו - קנס הקבוע בסעיף 40 (2) לחוק העונשין , התשל"ו - 1977.